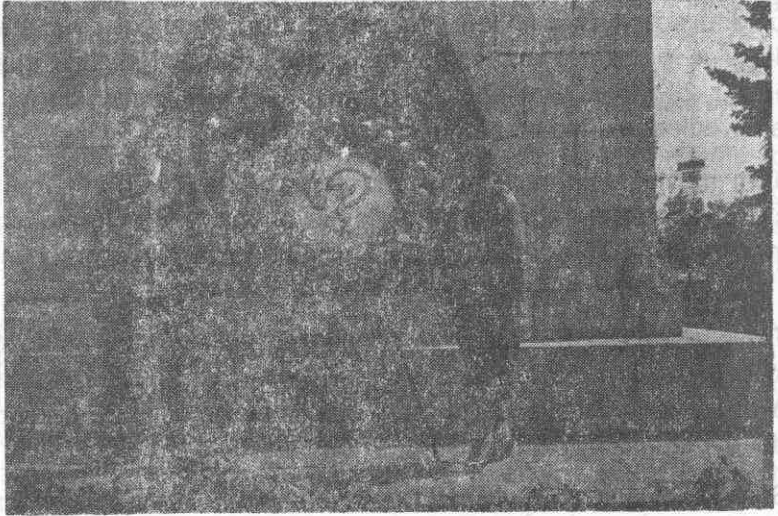

14 Mayıs Eczacılık Bayramı Kutlandı

Her yıl olduğu gibi, bu yıl da «14 Mayıs Eczacılık Bayramı» bir hafta öncesinden kutlanmaya başlanmıştır.

7 Mayıs 1988 tarihinden itibaren Eczacılık Haftası ile ilgili pan-kartlar şehrin önemli yerlerine asılmış, ilaç ve sağlık konusunda öğütler içeren el ilânları eczanelerden hasta ve hasta sahiplerine dağıtılarak bu anlamlı güne halkımızın ilgisi sağlanmıştır.

«14 Mayıs Eczacılık Bayramı» kutlama törenleri saat 9.30 da Atatürk Anıtına çelenk koyulmasıyla başlamış ve saygı duruşunda bulunulmuştur.

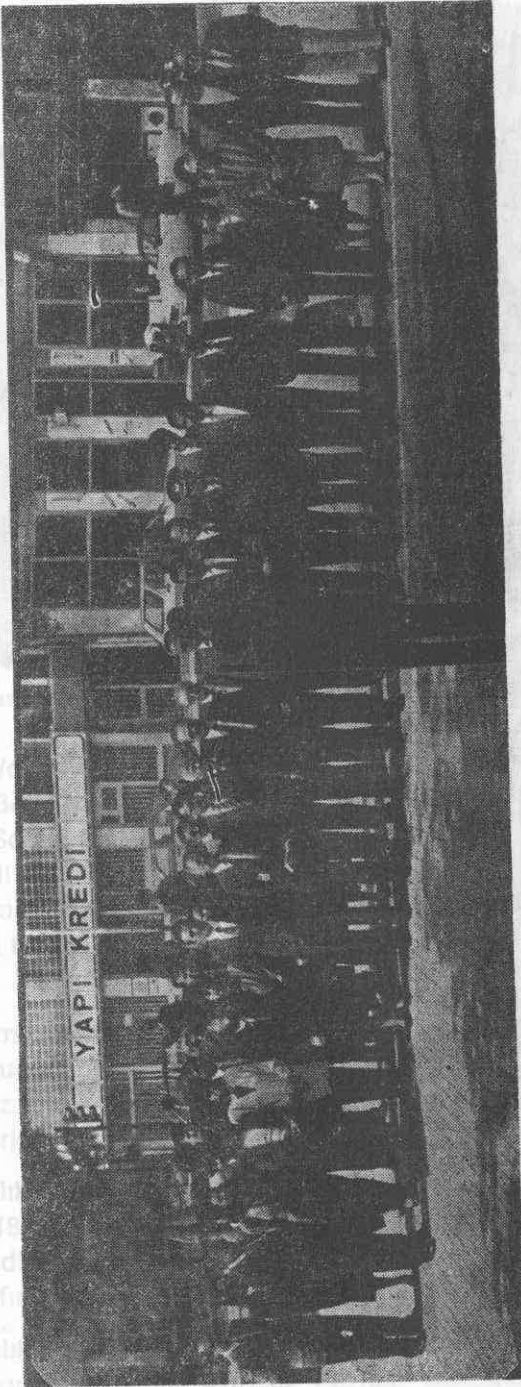
— Atatürk Anıtına Çelenk Konuyor —

Daha sonra seçkin bir davetli topluluğu kutlama programının 2. Bölümünün yapılacağı Ticaret ve Sanayi Odasına doğru hareket etmiştir.

14 Mayıs Emek ve Dayanışma Günü kutlamalarının ikinci bölümü kapsamında

akademik sempozyum düzenlendi. Uzun süreli oturumlar yapıldı. Akşam saatlerinde ise

konuşmaları yapıldı. Akşam saatlerinde ise

— Okul Başkanları

— Okul Müdürleri

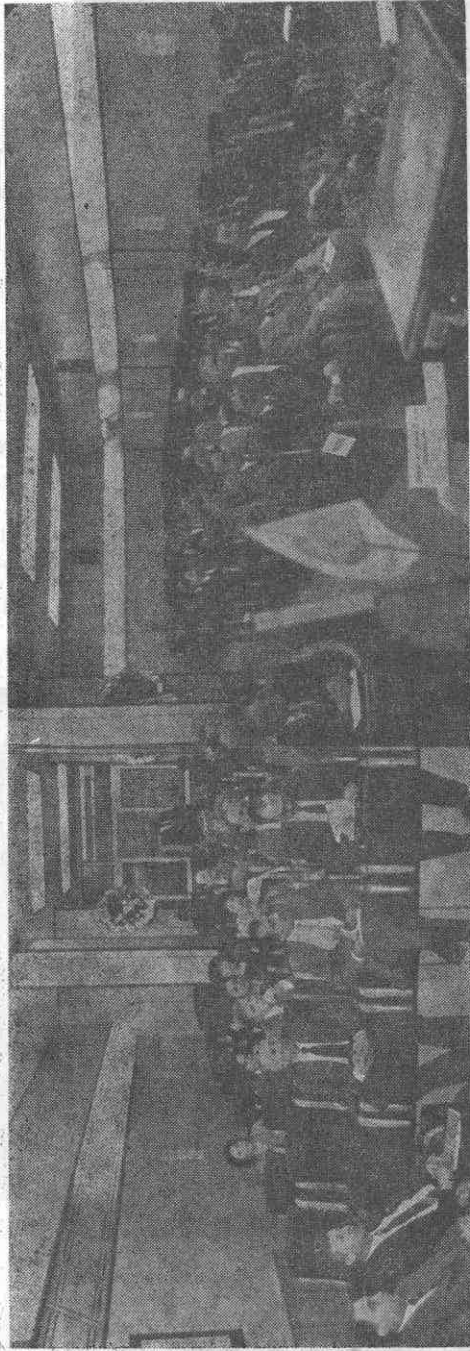
Sayın Vali
Sayın Devlet Bakanı
Sayın Sanayi ve Ticaret Bakanı
Kıymetli Konuklarımız
Türk İşadamları
Değerli Öğretmenlerimiz
Sevgili Öğrencilerimiz

Akademik sempozyum düzenlendi. Uzun süreli oturumlar yapıldı. Akşam saatlerinde ise

Ekim ayında 19 Mayıs Atatürk İhtilali ve Milli Eğitim Günü kutlamaları kapsamında

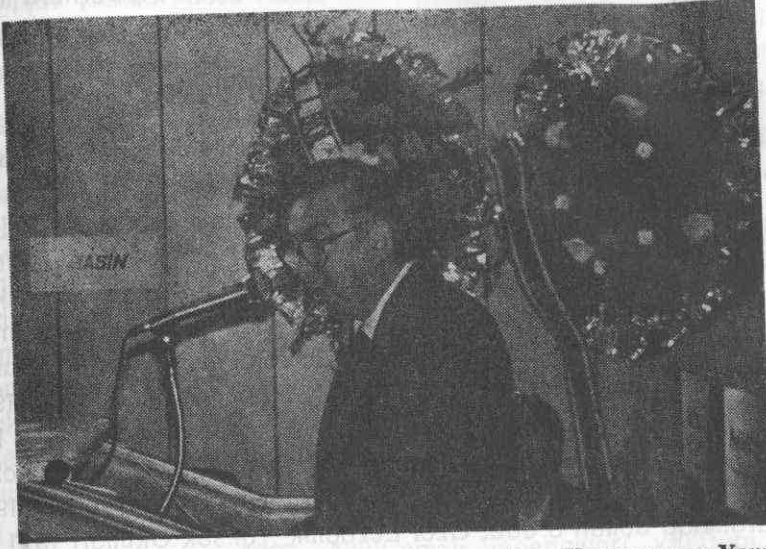
Ekim ayında 19 Mayıs Atatürk İhtilali ve Milli Eğitim Günü kutlamaları kapsamında

— Meslektaşlarımız ve Davetliler Çelenk Koyma Merasiminde —

— 14 Mayıs Eczacılık Bayramı Kutlamalarının İkinci Bölümünden Bir Görünüm —

14 Mayıs Eczacılık Bayramı kutlamalarının ikinci bölümü kapalı salon toplantısıyla devam etmiş ve Açış Konuşmasını yapmak üzere kürsüye gelen Oda Başkanımız Sayın Ecz. Erkal Kökdener şunları söylemiştir :

— Oda Başkanımız Sayın Ecz. Erkal Kökdener Açış Konuşmasını Yapıyor —

Sayın Valim,
Sayın Belediye Başkanım,
Sayın Sağlık Müdürümüz,
Kıymetli Oda Başkanı Arkadaşlarım,
Türk Basınının Güzide Temsilcileri,
Değerli Konuklar,
Sevgili Meslektaşlarım.

Akademik manâda başlayan Eczacılık tahsilinin 149. yılını kutladığımız bugünde her zaman olduğu gibi teşekkürlerinizle bizleri onurlandırdığınız için hepinize şahsım ve 6. Bölge Eczacı Odası adına teşekkür ederim.

Eczacılık tahsilinin bilimselliğe yönelişine başlangıç tarihi olarak 14 Mayıs 1839'da Sultan II. Mahmut'un emriyle kurulan Mekteb-i Tıbbiyye-i Adliye-i Şahane (Askerî Tıbbiye) Okulunda açılan ilk eczacılık sınıfının kurulması alınmıştır.

Eczacılık tahsili 1867 den sonra Mekteb-i Tıbbiyye-i Mülkiyeye bağlı okullarda yürütülmüştür. İlk Eczacı diplomasını alan Ahmet

Mustafa Efendi olup, 1840 da mezun olmuştur. Cumhuriyet dönemin- den önce Eczacılık öğrenimine başlamadan evvel 3 yıllık bir staj dönemi geçirilmesi şarttı. Daha sonra 3 yıl da tahsil süresi bulunuyordu. Bu dönemde en önemli gelişme Fransızca olarak yazılan ilk Türk Farmakopesinin yayınıdır. Bu Pharmacopea Dr. Bernard tarafından Pharmacopea Castaensis Ottoman, Pharmacopea Militaine Ottaman adıyla 1844 yılında İstanbul'da 2. Türk Farmakopesi ise Düstürlü Edviye adıyla 1974 de basılmıştır.

Cumhuriyet döneminde 1961 yılına kadar tek Eczacılık Okulu İstanbul Üniversitesine bağlı olanıdır. Tıp Fakültesine bağlı olan bu okula 1923 yılından itibaren sadece lise mezunları alınmaya başlanmış ve 1933 de bu okul Fen Fakültesine bağlanmıştır. 1944 yılında ise öğretim süresi 4 yıla çıkartılarak okul tekrar İst. Üniv. Tıp Fakültesine bağlanmış ve 24 ay eczane staj zorunluluğu getirilmiştir. İlk Eczacılık Fakültesi Ankara Üniversitesine bağlı olarak 1961 yılında açılmıştır. İstanbul'daki Eczacılık Okulu da 1963 yılında İstanbul Üniversitesine bağlı Eczacılık Fakültesi haline dönüşmüştür. 1968 yılında Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi 3. Fakülte olarak açılmıştır. Bu arada 1964 - 1970 yılları arasında açılan 8 adet Özel Eczacılık Yüksek Okulları 1971 de devletleştirilerek Ankara, İstanbul, İzmir ve Eskişehir'de resmi yüksek okula dönüştürülmüş, 1976 yılında İzmir'deki Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nin açılması ile tasfiye edilmiş, diğerleri Ankara, İstanbul ve Eskişehir'de yeni kurulan Üniversitelere bağlanmıştır.

Bugün Türkiye'de İstanbul'da 2 Ankara'da 3 İzmir ve Eskişehir'de 1 olmak üzere toplam 7 Eczacılık Fakültesi bulunmaktadır.

Bu yıl aynı zamanda 14 Mayıs gününün Eczacılık Bayramı olarak kutlanmaya başlamasının da 20. yılıdır.

Zira 1968 yılında o zamanın Talebe Cemiyeti başkanı olan Eczacı Azmi Kerman yine o yıl Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı Eczacı Halit Tüzüner ve Eczacılık Fakültesi Dekanı Eczacı Prof. Dr. Kasım Cemal Güven'in büyük çabaları ile kurulan bir komisyon Eczacı Naşit Baylav'ın teklifi üzerine 14 Mayıs tarihini Eczacılık Bayramı olarak kabul etmişler ve o yıl Eczacılık Bayramı sadece İstanbul'da kutlanmıştır. Ertesi yıldan itibaren ise Bölge Eczacı Odalarının bulunduğu tüm illerde kutlanmaya başlanmıştır. O yıldan itibaren ilimizde de kutlanmaya başlanan «14 Mayıs Eczacılık Bayramı»nı Odamız bir gün halinden çıkararak bir Eczacılık Haftası şeklinde kutlamaya azami gayret sarfetmiştir. Bilhassa son yıllarda ise

her yıl mesleği, dolayısı ile de halk sağlığını ilgilendiren güncel ve önemli bir konuyu seçerek konunun tam bir tarafsızlık içinde geniş şekilde incelenmesine çalışmaktadır. Bu cümleden olmak üzere 1985 yılında Psikotrop İlaç konusu, 1986 yılında Muvazaalı Eczaneler konusu, 1987 yılında İlaçta Kalite Kontrolü gündem edilmiştir. Bu yılki konumuz ise son günlerin en güncel konusu olan ve hemen her gün basınımızda da yer alan İlaç Fiyatları konusudur.

Sizlere daha evvel dağıtılmış olan programda da göreceğiniz gibi konu az sonra en yetkili kişilerin katılacağı bir Açık Oturumla gözler önüne serilecektir.

Odamız 14 Mayıs'ta izlediği bu politika ile mesleğin, çeşitli sorunlarına çözüm getirmek yolunda yetkililerin de dikkatini çekmek suretiyle az da olsa katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Nitekim, bu çalışmaların amaçlanan doğrultuda bazı ilerlemeler kaydetmemize yardımcı olduğu da bir gerçektir. Ancak biz 6. Bölge Eczacı Odası olarak sorunlarımız üzerinde başarılı olabilmenin ilk şartının yıllardır yenilenmeyen mesleki kanunlarımızın bir an önce değiştirilmesi olduğuna inanıyoruz. Zira, bugün mesleğe yön verecek kanunlardan Türk Kodeksi hakkındaki 767 sayılı kanun 1926, 984 sayılı Ecza Depoları ile ilgili kanunu 1927, 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanun 1928, 6197 sayılı Eczaneler ve Eczaneler hakkındaki Kanun 1953, 6643 sayılı Türk Eczacıları Birliği Kanunu 1956 yıllarında yürürlüğe girmiş olup, halen de yürürlüktedirler. Buradan da anlaşılacağı gibi mevcut kanunların en yenisi 30 yıllıktır.

Bu kadar eski tarihli ve günün şartlarına uyum sağlamamış kanunlarla yönetilmeye çalışılan bir meslek halâ halk sağlığı için en iyi görevi vermeye çalışıyorsa bunda en büyük pay mensuplarının meslek deontolojisine ve meslek onuruna duymuş oldukları saygıdan ileri gelmektedir.

Bu duygu ve düşünceler içerisinde konuşmama burada son verirken hepinizi tekrar şahsım ve Odam adına selamlıyor saygılarımı sunuyorum.

—o—

Oda Başkanımız Sayın Ecz. Erkal Kökdener'in bu Açış Konuşmasından sonra, programın Konuk Konuşmacılar bölümüne geçilmiş ve kürsüye gelen Sağlık ve Sosyal Yardım Müdürümüz Sayın Op. Dr. Erol Uysal şunları söylemiştir :

— Sağlık ve Sosyal Yardım Müdürü Sayın Op. Dr. Erol Uysal Konuşmasını Yapıyor —

Sayın Vali Vekilim,

Sayın Belediye Başkanım,

Değerli Oda Başkanları ve Basın Mensupları,

Değerli Eczacı Kardeşlerim,

Önce hepinizi saygıyla selamlarım. Çağdaş anlamda eczacılık eğitiminin başlangıcının 149. yılında tüm eczacıların Eczacılık Bayramını içtenlikle kutluyorum.

Bilindiği gibi sağlık hizmetleri bir bütündür. Bu bütünün en önemli parçalarından biri eczacılıktır. Eczacının görevi, gelen reçeteye bakarak ilacı hastaya vermek değildir. İlacın üretimi, denetimi ve tüketimi gibi her sahada, eczacı etkin kişidir ve etkin olmalıdır. Bu etkinlik içinde eczacı - doktor dayanışması ihmal edilmemesi gereken bir husustur.

Maalesef yurdumuzda bilinçsiz bir ilaç tüketimi vardır. Bunun ekonomimize zararı olduğu kadar, halkımızın sağlığını da menfi şekilde etkilediği malûmumuzdur. Özellikle son aylarda bazı gurup ilaçların çok yaygın ve kontrolsüz kullanıldığı dikkatimizi çekmiştir. Bununla ilgili olarak Sağlık Müdürlüğümüzce bazı tedbirler düşünü- lüp uygulamaya konulmuştur. Bu uygulamada yakın yardımlarını gördüğümüz başta Eczacı Odası Başkanı Sayın Ecz. Erkal Kökdener olmak üzere Eczacı Odası Yönetim Kuruluna ve Samsun Eczacı Odasının tüm eczacılarına teşekkürü bir borç biliyorum. Bu uygulama eczacılarımıza bazı zorluklar ve kısıtlamalar getirmiştir. Ancak, hiçbir eczacımızdan bu konuda şikâyet gelmedi ve en iyi tarafı da bu tür ilaçların daha ilmi bir çerçevede kullanılmasına yol açtı.

Eczacılarımızın endişe duyduğu konulardan bir tanesi, reçetesiz satılacak olan ilaçların eczane dışında satılmasıdır. Sağlık Müdürlüğü olarak konunun önemini biliyor ve üzerinde hassasiyetle duruyoruz.

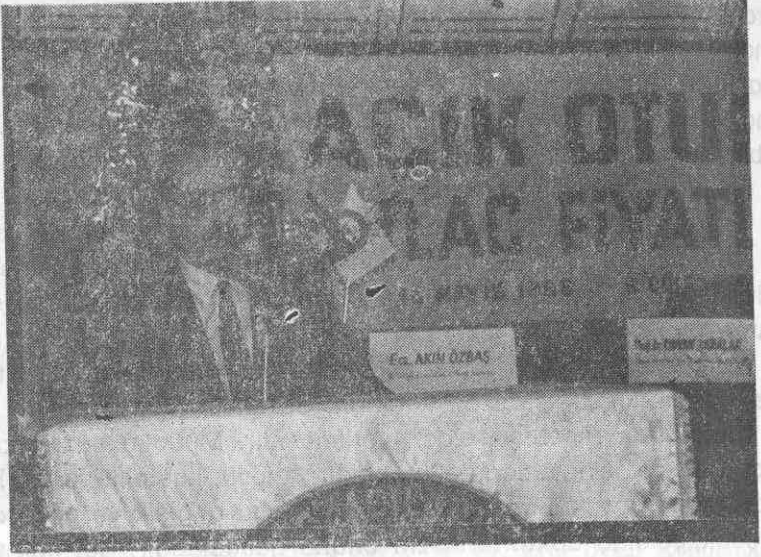
Ancak bizi endişelendiren iki konu var. Bunlardan bir tanesi, reçeteye satılması gereken ilaçların, eczanelerden, hastanın şikâyeti dinlenerek reçetesiz elden verilmesidir. Mutlaka bazı hastaların bu ilaçlarla şikayetleri geçmektedir. Ancak, hastalık yerine hastalık belirtileri ortadan kalkmakta, hasta daha değişik ve geri dönüşmeyecek şekilde doktorlarımızın önüne gelmektedir. Bu, çok büyük bir yanlışlık olup, acı ve geri dönüşmeyecek sonuçlara yol açmaktadır. Böyle durumlarda siz değerli eczacılarımızdan isteğimiz, bunun bir hata olduğunun mutlaka bir doktora müracaat etmenin gerektiğinin söylenmesidir.

Bir çoğunuzun bildiği gibi, 1987 yılı içinde, bir eczacı kalfası kardeşimizin yaptığı enjeksiyon sonucunda bir vatandaşımızı kaybettik. Kanunlarımız enjeksiyonu kimlerin yapacağını belirlemiştir. Eczanelerimizde enjeksiyon yapılması yasak olup, bu konuda Sağlık Müdürlüğümüzce Samsun Belediye hudutları içinde 3 Nolu Sağlık Ocağı, İlçelerimizde ise Merkez Sağlık Ocakları görevlendirilmiştir. Yine siz değerli eczacılarımızdan isteğimiz (az da olsa) bu tip uygulamalara son verip, halkın bu yönde yönlendirilmesidir.

Konuşmamın başında da söylediğim gibi, sağlık hizmetleri bir bütündür. Gayesi ise, Ülkemiz insanların sağlığına hizmeti üst düzeye çıkarmaktır. Bu amaçla, tüm eczacılarımızın üstlerine düşen görevi zevkle ve eksiksiz olarak yapacağına olan inancım tamdır.

Bu inanç içerisinde Eczacılık Bayramınızı tekrar kutlar, başarılar diler, hepinizi saygıyla selâmlarım.

Sağlık ve Sosyal Yardım Müdürü Sayın Op. Dr. Erol Uysal'ın bu konuşmasından sonra kürsüye T.E.B. Merkez Heyeti Genel Sekreteri Sayın Doç. Dr. Nurettin Abacıoğlu gelmiş ve Merkez Heyeti çalışmalarıyla ilgili olarak şu bilgileri vermiştir :

— T.E.B. Merkez Heyeti Genel Sekreteri Sayın Doç. Dr. Nurettin Abacıoğlu Konuşmasını Yapıyor —

Sayın Vali Yardımcısı,
Sayın Belediye Başkanı,
Sayın Oda Başkanları,
Kardeş Meslek Gurupları Odalarımızın Değerli Yöneticileri,
Değerli Meslektaşlarım,
Değerli Basın Mensupları,

Hepinizi saygıyla selâmlıyorum. T.E.B. Merkez Heyeti Başkanı Sayın Prof. Dr. Mekin Tanker'in en içten sevgilerini ve saygılarını da sizlere iletiyorum.

Değerli Meslektaşlar,
Samsun Eczacı Odası, Türk Eczacıları Birliği içerisinde bulunan Bölge Eczacı Odaları içerisinde en aktif çalışan, meslek sorunlarına en yakından sahip çıkma gayreti içerisinde bulunan ve gerek Bölgesinde yaptığı çalışmalarla, gerekse Genel Kurullarda eczacılık mesleğine yapmış olduğu çalışmalarda ciddi ve olumlu katkılarla bü-

tün Bölge Eczacı Odaları tarafından da takdirle izlenen bir kuruluşumuzdur. Bu sene Samsun Eczacı Odası tarafından yapılan davete gerçekten büyük bir istekle gelmiş olduğumun sizler tarafından da bilinmesini rica ediyorum.

Ben, kısaca meslek sorunlarımızdan bahsetmek ve bu arada Türk Eczacıları Birliğinin de bu konularda yapmaya çalıştığı ve sürdürdüğü çalışmalarından da size pasajlar vermek istiyorum.

Eczacılık mesleğinin akademik olarak başlamasının 149. cu yılının kutlandığı bugünlerde, Türk Eczacıları Birliği, bilimsel ve sosyal içerikli bir kongreyle bunun programını hazırlamakta olup, onu takip eden senede (1990'da) Türkiye'de (FIP)'in (Federation International Pharmasötic) ve Türk Eczacıları Birliği'nin tertip edeceği 50. Uluslararası Eczacılık Kongresi yapılacaktır. Bu seneden başlamak üzere eczacılık gündemi, eczacılık günleri itibariyle de bu anlamda büyük bir hareketlilik kazanacaktır.

149 yıldan bu yana eczacılık mesleği büyük aşamalar yaparak bugünlere gelmiştir. Ancak bugün, sağlık hizmetlerinin içerisinde ana sağlık sınıfı elemanı olunmasına karşılık, mesleğin çok ciddi sorunları bulunmaktadır. Bu ciddi sorunların aşılmasında başta resmi otorite olan Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı gibi tüm meslek kuruluşları ve Türkiye Büyük Millet Meclisinin de konuya çok duyarlı davranması gerekmektedir.

Türkiye'nin şu sıralarda en önemle gündemini teşkil eden konulardan bir tanesi, Türkiye'de yeniden bir sağlık politikasının yapısallaştırılma sürecinin yaşanmasıdır. Bilindiği üzere 1961 Anayasasına, **Anayasa temellerinden hareketle Türkiye'de sağlık hizmetlerinin örgütlenmesi** 224 sayılı sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi yasası ile düzenleniyordu. 1986 senesi itibariyle Temel Sağlık Hizmetleri Yasası çerçevesinde Türkiye'de sağlık hizmetlerine yeni bir bakış açısı getirilmiş ve hizmetlerin sağlık sigortası anlamında yeniden düzenlenebilmesi için çalışmalar başlatılmıştır. Bu çalışmalar, gerek tedavi hizmetlerinin, gerekse o hizmetin bir parçası olan eczacılık hizmetlerinin de yeniden ve temelli olarak gözden geçirilmesini gerektirmektedir. Diğer taraftan, Hükümetin yapmış olduğu girişimler çerçevesinde AET'ye geçiş sürecinin Türkiye'de yaşanmaya başlanmış olması, sağlık hizmetlerinin yeniden düzenlenmesini ve bu arada sağlıkla ilgili mevzuatın kökten ele alınmasını gerektirmektedir.

Biraz önce Sayın Oda Başkanının da belirttiği gibi eczacılıkla ilgili yasalar ve gerçekte sağlık mevzuatı içerisinde bulunan bütün yasalar fevkalâde eski tarihlere dayanmaktadır. AET'ye geçiş süreci

İçerisinde bu eski yapılanmaları, örgütlenme modellerini ve hizmet anlayışını taşıyan yasalar ile Türkiye'nin çağdaş anlamda sağlık hizmetini Avrupa ölçeğine taşıması olası değildir. Yasaların içerisinde öyle eskilerini hatırlıyorum ki, Sayın Başkanım da izin verirse ilaç sanayi ile ilgili olabilen ve o düzenlemeler içerisinde adlandırılabilircek meselâ İhtira Beratı Kanunu, Osmanlı döneminden kalan kanunlardan bir tanesidir. Cumhuriyet Türkiye'sinde Osmanlı kanunları ile işlerin sürdürülebilme çabasına örneklerden sadece bir tanesi. Umumi Hıfzıssıhha Kanunu; Memleketin temelli sağlık hizmet götürüm yasalarından bir tanesidir. Ancak tarih itibariyle 1930'ları taşıması nedeniyle önemli ölçüde eskimiştir ve yenilenmesi gerekmektedir. Umumi Hıfzıssıhha Kanunu ile Sayın Sağlık Müdürünün konuşması arasında bir paralellik kurmak istiyorum. Türkiye'nin birinci derecede sağlık hizmeti veren kuruluşları, yasalarda o biçimde yer almamasına rağmen, gerçekte eczanelerdir. Bugün 11.000'i aşkın eczane yapılanması ve bunların Türkiye içerisinde dağılımı çerçevesi içerisinde, vatandaşın birinci derecede müracaatta bulunduğu sağlık kurumları, eczanelerdir. Tabii ki bu, vatandaşın doğrudan talebi veya gerçek sağlık örgütlenme modeli olduğu için değil, gereksinmelerin halkı böyle bir müracaata itmesinden doğmaktadır. Bunun sonucunda vatandaş eczanede tedavi edilebilme çabasına girmektedir. İlacını en ucuza temin edebilme gayreti içerisindeki Demek ki Türk Halkı bugünkü eğitim düzeyi ve gelir düzeyi, sağlık hizmetini tek bir merkezde ve en ucuza temin edilmesi talebini sürekli Türkiye gündemine dayatmaktadır. Bunun sonucunda eczaneler ve eczacılar ister istemez gerçek bir sağlık örgütlenme modeli içindeki kendilerine düşen yere değil, daha öncelikli bir yere oturmaktadır. İşte bunun sonucunda enjeksiyon sorunu diye bugün yaşadığımız bir sorun gündeme geliyor.

Akademik anlamda enjeksiyonun eczacılar tarafından yapılabileceğini tartışmayacağım. Çünkü, kesinlikle şuna inanmaktayım ki, eczacılık eğitiminin bir parçası olan tıbbi ilk yardım eğitimini akademik bir anlamda bir müfredat programına sahip bir eczacılık eğitiminin ve o eğitimle diploma sahibi olmuş olan bir eczacının enjeksiyon yapamaması gibi bir olayı kabul etmek mümkün değil. Ancak, Sayın Sağlık Müdürünün de buyurduğu üzere Türkiye'deki yasalarda var olan bazı boşluklar nedeniyle bu hizmetin örgütlenilebilir bir düzeyde ve eczane ölçeğinde sağlık ocaklarına ve diğer yataklı tedavi kurumlarına paralel olarak sürdürülmesi mümkün gibi görülmektedir. Fakat, Umumi Hıfzıssıhha Kanununun ilgili maddelerine baktığımızda eczacıdan bırakınız sadece enjeksiyonu, gerek-

tiğinde bir yerde tıbbi ilk yardımı gerektirebilecek her türlü cerrahi müdahalenin bile yapılması emredilmiş ve bunun sonucunda yapılmadığı takdirde eczacının yasal sorumluluk altına gireceği bildirilmiştir. Konu, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanının bizzat makamı çerçevesinde de Merkez Heyetimizce gerek geçmiş Bakanlar döneminde, gerekse şimdiki Bakan döneminde de tartışılmıştır ve tartışılmaya da devam etmektedir. Makamın ilgili yasa maddelerinin sergilenmesi çerçevesinde konuya bakışında olumsuz bir tavır izlenmekle beraber, henüz bu konunun çözümüne yönelik de önemli bir atılım gündeme getirilmiş değildir. Bunu burada gündem etmemin nedeni herşeyden önce sağlık hizmetinin yürütülmesiyle ilgili olarak kuruluşlar, kurumlar ve resmi otoriteler sıfatı içerisinde, yasaların amir hükümlerine paralel olarak halkın taleplerinin de ne denli gündeme getirildiğini bir kez daha hatırlatabilmek kaygusuydur. Halkımızın talepleri ve Türkiye'mizin gerçekleri içerisinde sağlık hizmetlerimizin rasyonel bir şekilde ayarlanması gerekmektedir.

Eczacılık mesleğinin sorunları içerisinde diğer bir tanesi, yıllardan beri çok tartışılan, hatta tarihi arşivler içerisinde, Osmanlı İmparatorluğu döneminde kurulmuş olan, eczacı meslek örgütlerinin içerisinde dahi tartışılan, muvazaa konusudur. Bu konuda, Türkiye'nin hangi büyük sorunlar içerisinde bulunduğu, özellikle mesleğin içerisinde olan sizler tarafından yakından izlenmektedir. Muvazaa Tespit Komisyonları marifetiyle hazırlanmış olan raporların Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının bünyesi içerisinde gündemden çıkarılmasını takiben Türkiye'de furya halinde muvazaalı eczane açılımları özellikle bazı bölgeler açısından gündeme gelmiştir. Türk Eczacıları Birliğinin tespitine göre Türkiye'nin bütün sathında bu sorun aynı yoğunlukta yaşanmaktadır. Örneğin, bu konuda en az soruna sahip olan bölgelerden bir tanesi, Samsun Bölgesidir. Fakat, Türkiye içerisinde önemli başka Bölgeler maalesef bazı eczane mafyalarının eline geçirilmiş bulunmaktadır ve inanılmaz farklı mesleklerle iştigal eden kimselerin birden daha fazla eczane işlettiklerini de görmekteyiz. Şu anda Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı içerisinde eski sistemi de düzenleyebilecek olan, tekrardan Oda bünyelerine yönelik çalışmalar sürdürülmektedir. Bu çalışmanın sonbahara kadar bitirilerek tekrar yürürlüğe girmesi için azami gayret sarfedilmektedir.

Mesleğimizin başka önemli sorunlarından bir tanesi de nöbet sorunudur. Hatırlayacaksınız, geçtiğimiz ay içerisinde Ankara'da bir meslektaşımız, gece nöbetinde faili meçhul bir biçimde katledildi. Nedeni de bugüne kadar tespit edilmiş değil. Bu arkadaşımızın katli, nöbetlerde meydana gelen olayların ilki değildi. Geçmişte de bu

gibi olaylar yaşanmıştı. Şu anda Ankara'daki bölge uygulamasını söyleyeyim. Emniyet Genel Müdürlüğünün de almış olduğu bir tedbirle, gece nöbetlerinde bir polis de eczacıyla birlikte nöbete kalmaktadır. Tabii ki gece nöbetlerinin polis denetimi altında sürdürülmesi mutlaka gereken bir olay değil. Ama, gece nöbetlerinde eczacının emniyetinin sağlanması da yasalar çerçevesinde temin edilmesinin gereğine inanıyoruz.

Genel sağlık sorunlarımız içerisinde bir nebze değinmeye çalıştığım sağlık sigortası içerisinde önümüzdeki yıllarda da ağırlıkla yerini koruyacak olan, biraz sonra da tartışmasını yapacağımız ilaç fiyatları özellikle son 4 ay içerisinde büyük bir artış göstermektedir. Bu artışın nedenlerinin ne olduğunu biraz sonra burada tartışacağız. Bu nedenlere geçmeden önce şunu da ifade etmek gerekir ki Türkiye'de ilaç fiyatları Türk insanının alım gücünün dışına çıkmış bulunmaktadır. Odalarımız itibariyle eczanelerimizde bir değişiklik izlenmemekle beraber, özellikle ilacın kutu olarak satışlarında düşüşler olmaktadır. Sanayide bulunan arkadaşlarımız da aynı tespiti yapmaktadırlar. Öyleyse Türkiye'nin Ulusal ilaç politikasının ne olduğu bir kez daha değerlendirilmeli, buna göre de bazı ek tedbirler alınmalıdır. Bu, devletin ve tüm kuruluşların görevidir.

Dönemimiz içerisinde bir başka umudumuzu beraberinde taşımak istiyoruz. Bu da, Türkiye Büyük Millet Meclisinde şu anda bulunan meslektaşlarımız vasıtasıyla Türkiye'nin tüm sağlık sorunları içerisinde eczacılık problemlerinin de çözülmeye çalışılması, tedbirler getirilmesidir.

Sözlerime son verirken bir hususa da özellikle işaret etmek istiyorum. Dün, Merkez Heyetimiz bir konuyu olağanüstü olarak görüşmek üzere toplanmıştır. Bu toplantının gündemini ilaç sanayicilerimizin değerli temsilcilerimizden aldığımız bir mesaj teşkil ediyordu. Sayın sanayici meslektaşlarımıza ait sendikanın Yönetim Kurulu toplantısında alınan bir karar, sendikanın Genel Sekreteri tarafından merkezimize iletildi. Bu, son günlerde gazetelerdeki yayınları da nirengi noktası olan bir Yönetim Kurulu kararı idi. Bu karara göre ilaç fiyatları ile eczacıların bu denli uğraşmasının hoş karşılanmadığı ve bundan böyle çok çeşitli yöntemlerle eczacılarla da mücadele etme kararının alındığı bize bildirildi. Tabii bunun ne anlama geldiğini açıklamak durumundadırlar. Demekki belirli haklılıklar da konunun içinde bulunduğundan bir kararın alınması gerekmiş ve bu da bizlere bildirilmiştir. Bunu bir polemik konusu olarak söylemiyorum. Ancak, önümüzdeki günlerde eğer eczanelerin ilaç temin edebilmesinde bazı sanayi kökenli güçlükler meydana gelirse, bu-

nun şimdiden bu karara bağlı olduğunun sizler tarafından da bilinmesinde Merkez Heyetimiz yarar görmüştür ve bununla ilgili de bütün Bölge Eczacı Odalarına gidebilme oranında 14 Mayıs'larda özel mesajın iletilmesi kararı alınmıştır. Ben de bu görevi yerine getiriyorum.

Değerli Meslektaşlarım,

Yine şuna yürekten inanıyorum ki, herşeye rağmen mesleki dayanışma içerisinde konularımızın resmi otoritelere daha yoğun bir biçimde anlatılması çerçevesinde eczacılık mesleği, bütün diğer sağlık hizmetlerini veren hekimlik hizmetleriyle beraber kalkınacaktır ve sağlık hizmetlerinde lâyük olduğu temelli yere oturacaktır.

Hepinize saygılar sunuyor ve teşekkür ediyorum.

—oOo—

T.E.B. Merkez Heyeti Genel Sekreteri Sayın Doç. Dr. Nurettin Abacıoğlu'nun bu konuşmasından sonra plâket törenine geçilmiş ve önce Açık Oturumumuza katılan konuk konuşmacılara plâketleri verilmiştir.

T.E.B. Merkez Heyeti Genel Sekreteri Sayın Doç. Dr. Nurettin Abacıoğlu Plâketini Vali Vekilî Sayın Orhan Arasan'dan Alıyor.

— Oturuma İlaç ve Kimya Endüstrisi İşverenleri Sendikası Adına Katılan Sayın Ecz. Nurettin Turan Plâketini Sağlık ve Sosyal Yardım Müdürü Sayın Op. Dr. Erol Uysal'dan Alıyor —

Not : Plâketini Samsun Belediye Başkanı Kemal Vehbi Gül'den alan Sayın Prof. Dr. Rıdvan Karalar'a ait resim bozuk çıktığından burada yer verilememiştir. Özür dileriz.

Daha sonra meslekte 25 yılını doldurmuş olan, ancak kendileri o anda kutlama törenlerinde bulunamayan 2 meslektaşımızın plâketleri, bilâhare kendilerine iletilmek üzere Yönetim Kurulumuza teslim edilmiştir.

—o—o—

Plâket Törenini müteakiben «Türkiye'de İzlenen İlaç Fiyat Politikalarının Dünü, Bugünü ve Yeni Önerileri» konulu Açık Oturum yapılmıştır. İleride tam metin halinde bulacağınız bu Açık Oturumun şimdilik bahsini yapmaktayız.

—o—o—

Açık Oturum sonuçlandıktan sonra Oturum Başkanı dinleyicilerden başka söz almak isteyeninin olup olmadığını sormuş, burada söz talebinde bulunan Samsun - Sinop Tabip Odası Başkanı Sayın Op. Dr. Nizami Çelenk şunları söylemiştir :

Değerli Meslektaşlarım,

Böylesine güncel bir konuda bizi aydınlatmak için düzenlemiş oldukları bu Açık Oturumdan dolayı 6. Bölge Samsun Eczacı Odası Sayın Başkanı Erkal Kökdener'e, Oda mensubu arkadaşlarımıza ve Oturumun değerli konuşmacılarına çok çok teşekkür ediyorum.

Şuna inanıyoruz ki, meslek kuruluşları toplumumuzda tespit ettikleri sorunları en çarpıcı şekliyle ve de cesaretle işte böylesine gündeme getirebilmeli ve ilgililere gerekli uyarılarda bulunabilmelidir. Yapıcı tenkitlerin demokrasimizin vazgeçilmez temel unsurlarından biri olduğuna inanıyoruz.

Gündem konumuz olan ilaç ve ilaç fiyatlarındaki istikrarsızlık hekim - hasta ilişkilerini fevkalade olumsuz yönde etkileyen bir unsurdur. Kişinin ekonomik durumuna göre kendisine uygulanabilecek bir sağlık hizmetini düşünemiyoruz. Ne var ki modern tıbbın hastalara uygulanışında gerçekten büyük sorunlarla karşı karşıyayız. Tedbir alınmadığı takdirde sağlık hizmetlerinin uygulanışında çok derin kapanamayacak yaralar açacak olan bu durumun ivedilikle çözülmesi en büyük temennimizdir. Biz camia olarak sorunun bir an önce çözümlenmesini istiyoruz.

Ben sözlerimi daha fazla uzatmadan böylesine önemli bir konuda tamamen uyarıcı nitelikte ve müspet yaklaşımlarından dolayı 6. Bölge Eczacı Odası değerli mensuplarını tekrar kutluyor, hepinize saygılar sunuyorum.

—oOo—

Samsun - Sinop Tabip Odası Başkanı Sayın Op. Dr. Nizami Çelenk'in bu konuşmasından sonra kutlama programı tamamlanmıştır.

Bu yılki 14 Mayıs'ın da ramazana rastlaması nedeniyle ananevi müzikli akşam yemeği yerine bir iftar yemeği verilmiş, ananevi gecemiz ise 28 Mayıs tarihine alınmıştır.

